

TALENTENJACHT

Avondvullend blijspel in twee bedrijven

door

H. DE VRIES

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **TALENTENJACHT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **H. DE VRIES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1999 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Jans Bos - bouwvakker en werkloos, ong. 40 jaar

Loes - zijn vrouw, ong. 40 jaar

Bert Berghof - bouwvakker en werkloos, ong. 40 jaar

Willie - zijn vrouw, ong. 40 jaar

Lamien - buurvrouw van Bos en Berghof, ong. 60 jaar

Koekoek - opsporingsambtenaar bij het GAK, ong. 50 jaar

Nel van Goor - journaliste

Carla de Boer - masseuse en talentenjaagster, ong. 25 jaar

Judith van 't Hof - haar vriendin, ong. 20 jaar

DECOR:

Het toneel inrichten als een gewone huiskamer; zo mogelijk met drie deuren. Vanuit de zaal & zien, de keuken rechts; slaapgelegenheid links en alles Wat van buitenaf opkomt; midden op. De indeling van de meubels als volgt: Hoge tafel met vier stoelen, bijv. eethoek. Een kastje aan de achterwand; een krantenbak of mand en enkele planten. Beschikt u over een groot toneel, dan kunt u er een zitje bijmaken, met een klein tafeltje, een bank of een paar clubjes.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat, zitten Jans Bos en Bert Berghof te kaarten. **U kunt een spel spelen dat u zelf kent. De kleding van beiden is heel eenvoudig, maar netjes.**

Jans: Dus je vrouw heeft het er met je over gehad dat wij samen gaan wonen?

Bert: Ja, dat heeft ze; maar och, die heeft altijd iets.

Jans: En wat zeg jij daar nu van.

Bert (*trekt met de schouders*): Och, dat is mij wel goed. Vele handen maken licht werk, mijn vrouw zegt dat het financieel beter uitkomt, dat past ons wel. Ik zit hier nu ook alle dagen al te kaarten; daarom verandert er niet veel.

Jans (*fel*): Jij bent ook een kerel van niets. Is jou nu alles goed wat je vrouw zegt?

Bert: O... nee, maar als je niet altijd wilt bekvechten, kun je beter wat toegeven. Wij zijn beiden al heel lang werkloos en het lijkt er niet op dat wij direkt weer werk krijgen. Dus, dan kun je twee dingen doen.

Jans: Zo...? En dat is?

Bert: Nou, ten eerste, je kunt met z'n beiden elk aan een kant van de tafel gaan zitten te klagen hoe slecht of je het hebt en hoe erg of het wel is dat je geen werk hebt. Dat alles zo duur is... en ga zo maar door. Als je dat drie dagen gedaan hebt, heb je elkaar zo op de zenuwen gewerkt, dat je wel tegen de muren kunt opvliegen.

Jans: Hou er maar over op, ik weet er alles van.

Bert: Dat is niet waar, jij weet er niet alles van. (*leggen de kaarten neer*) Maar nu, ten tweede: Je kunt ook je vrouw en jezelf de ruimte geven. Dat ik hier veel zit te kaarten dat doe ik niet altijd voor mijzelf hoor, maar ook voor mijn vrouw en voor jou.

Jans: Och man! praat toch over wijzere dingen. Jij bent bezeten van kaarten.

Bert: O ja? Nu moet je eens goed naar mij luisteren wat ik je te zeggen heb. Je vrouw is nu bij mijn vrouw en ik ben hier. Als dat niet het geval was, zat jij daar (*wijst naar beide kanten van de tafel*) met een sjaggerijng gezicht en je vrouw daar. Dan houdt een huwelijk niet lang in stand. En daarom zorg ik voor wat vertier.

Jans: Weet je wat jij moet doen.

Bert: Nee, ik zou het niet weten, zeg het maar.

Jans: Jij moet huwelijksmakelaar of welzijnswerker worden, dat lijkt mij beter dan bouwvakker.

Bert: Nee Jans, maar dit zijn van die dingen die moet je in de hand houden, anders gaat het niet goed. En daarom moet je die vrouwen mooi hun gang laten gaan. Als zij zo graag samen willen wonen of samen willen eten, oké jongen, je moet ze niet voor de voeten lopen. *(loopt op en neer)*

Jans (fel): Och man, als het alleen maar bij samen eten blijft, dan kan ik er nog wel vrede mee hebben. Maar als dat goed bevalt, wordt het ook samen slapen. Het lijkt wel een commune. Straks willen ze met de hele straat in één huis wonen. Nou, dat wordt een mooie troep.

Bert: Dat valt wel mee. *(lacht)* Zij willen zich uitleven en met de hele straat in één huis wonen, is ook nog niet zo gek. *(gaat weer zitten, maar Jans gaat staan)*

Jans (fel): Maar begrijp je dan niet wat dat betekent? *(loopt nu op en neer)* Dan krijg je ook die oude vrouw Struik bij je in en die is al 91 jaar. En ik heb gehoord dat zij zich de laatste tien jaar niet heeft gewassen. Laatst is ze nog ziek geweest, maar de dokter heeft verboden om haar te wassen, anders ging ze dood. En zo iemand wil jij onderdak halen.

Bert: Nee, dat kan natuurlijk niet. *(op de middendeur wordt geklopt)*

Jans: Ja, binnen. *(Lamien, de buurvrouw komt op. Zij is al wat op leeftijd; netjes gekleed; zeer nieuwsgierig, met begrip voor humor)*

Bert (tot de zaal): De eerste aanmelding voor de commune.

Lamien (blij): Dag jongens, wat een geluk dat ik jullie thuis tref. Twee werklozen bij elkaar. Beiden niets te doen?

Jans: Ja, nu nog wel. Moet je mijn vrouw hebben?

Lamien: Nee, daar heb ik nu geen behoefte aan; ik kan het met jullie beiden wel af.

Jans: Nou...? Ook goed; gaat u maar even zitten. *(Lamien gaat op de punt van de stoel zitten)*

Lamien: Ja kijk, ik zit al een paar dagen met mijn aanrecht, Het water loopt maar niet weg.

Jans: Dat is niet zo mooi, Lamien. *(gaat ook zitten)*

Lamien: Nee, en nou heb ik er van alles al aan gedaan; met zo'n zuigstamper; heet sodawater; een bus floep en wat al niet meer. Maar niets geen gefloep hoor. Het water blijft staan.

Bert (lacht): Ik weet nog wel een raad, Lamien.

Lamien: O ja? En dat is?

Bert: Je moet een stuk tuinslang nemen en dat in de afvoer steken en dan blazen.

Lamien: En zou de afvoer dan los gaan?

Jans (*lacht*): O.... ja hoor, eerst een beetje omhoog zuigen en dan blazen.

Lamien (*doet beide handen voor de mond; haalt diep adem; zuigt en blaast dan uit*): Zo.... en dan blazen? (*blaast*) Maar kun je niet even komen kijken?

Jans: Ja, kijken dat zal wel gaan; maar dat helpt niet.

Bert: En er wat aan doen, dat mogen wij niet, omdat wij in de W.W. zitten. Dat kan ons onze uitkering kosten.

Lamien: Och, dat zou me wat; daar kraait toch geen haan naar.

Jans: En toch durven wij het er niet op aan laten komen. Stel dat wij controle krijgen en wij zijn aan het zwart werken.

Lamien (*gaat staan*): Ik geloof dat jullie je eens moeten laten nakijken. (*wijst op haar voorhoofd*) Het is bij jullie hier niet in orde. Maar ik zoek wel en ander hoor. (*fel*) Goedendag! (*gaat midden af*)

Jans (*lacht en wijst haar na*): Het is te hopen dat die ook niet in onze commune wil. Want voor haar kun je altijd klaar staan.

Bert: Dat is wel zo, maar het is een werkzaam vrouwtje en die moeten wij er ook bij hebben.

Jans: Dat is zo, maar ik heb haar liever niet.

Bert (*gaat staan en loopt heen en weer*): Maar jij kijkt ook niet verder dan je neus lang is. Jij ziet alleen maar de oudere mensen die hier in de straat wonen. Ik zal je ook eens anderen opnoemen. (*telt op zijn vingers*) De dokter en zijn vrouw; tegen de dertig. Dat verpleegstertje op de hoek; nou, zo'n vijftwintig. Dan dat zwarte rock en roll meissie; misschien twintig. En dan dat ding op twee hoog bij Eerenstein. (*rilt*) Hoej Jans, als ik daar aan denk, dan krijg ik nu al de kriebels. Dat is wat; daarvan heb je er ook maar één nodig in zo'n commune.

Jans (*springt op*): Och man, praat mij er niet van; dat giechelkontje. (*loopt draaiende met zijn achterwerk op en neer*) Zij werkt in een bejaardentehuis, maar past beter in een sexclub.

Bert: Ho even Jans, zij doet heel nuttig werk. Zij helpt de dokter van veel patiënten af. (*loopt pittig op en neer; draait met de heupen*) Als zij 's morgens op haar hoge hakjes over de gang kleppert en met haar kontje wiebelt, is de helft van de patiënten al genezen.

Jans: Het is net of je er al naar verlangt om in het bejaardentehuis te zitten.

Bert: O.. nee hoor, dat niet; maar als ik er ooit nog eens in kom, zoek ik een tehuis met zo'n verpleegstertje.

Jans: Als ik je zo hoor en niet zag, zou ik zeggen dat je een sexmaniak bent.

Bert: Nee hoor, maar ik mag er toch wel even aan denken. En om je te overtuigen dat ik niet ben wat je denkt, ga ik nu even naar “Miss Aanrecht”. Die hebben wij zo weggestuurd en dat staat mij niet aan.
(*gaat naar de deur recht*)

Jans: Dat mag, maar.... alleen kijken. Je handen in je zakken houden.

Bert (*lacht*): Maak je maar geen zorgen hoor. Ik kom niet aan dat mens.

Jans: Maar ik bedoel het aanrecht.

Bert: Oké Jans, ik houd mijn handen in mijn zakken. (*doet beide handen in zijn zakken en gaat rechts af*)

Jans (*schudt met zijn hoofd*): Wat een kerel. Communes, miss aanrecht, samen wonen, samen slapen; wat een wereld. (*gaat zitten en ruimt de kaarten op. Op de middendeur wordt geklopt*) Ja.... binnen. (*Carla de Boer, een meisje uit de straat komt op. Zij is een leuke vlotte meid; welbespraakt; netjes gekleed en opgemaakt*)

Carla (*vlot*): Goedendag, ben ik hier bij de familie Bos?

Jans (*springt op, lacht, bekijkt haar; dan joviaal*): Inderdaad, komt u maar verder.

Carla (*loopt op Jans toe en stelt zich voor*): Ik ben Carla de Boer, aangenaam.

Jans: En ik ben Jans Bos. (*grijpt een stoel en zet die voor haar aan tafel*) Maar gaat u toch zitten.

Carla (*lacht*): Ja graag. (*Jans schuift haar stoel aan*) Ja, u zult wel denken, wat komt een Carla de Boer hier doen. Zeg maar Carla, dat is niet zo'n mond vol.

Jans (*gaat ook zitten*): Nou, zeg tegen mij dan maar Jans; dat is veel gezelliger.

Carla: Ja kijk, ik ben hier deze week in uw straat komen wonen en ik ken hier nog niemand.

Jans (*verbaasd*): Hier in de straat? Waar dan?

Carla: Aan het eind van de straat woonde een mevrouw Anholds. Zij is naar een bejaardentehuis gegaan en nu zit ik in die woning.

Jans (*bekijkt haar en lacht*): Zo... nou, dan kan ik niet anders zeggen dan dat wij er in de straat niet op achteruit zijn gegaan.

Carla: Hoe bedoelt u?

Jans: Nou, als je een oude kunt inruilen voor een jonge, is dat niet zo gek.

Carla (*lacht*): Dus ik mag er van u wel blijven wonen.

Jans (*vlot*): O.. ja hoor, van mij mogen ze het hele blok vol zetten met zulke mooie vrouwen.

Carla: Bedankt voor het compliment; maar ik heb wat moeilijkheden.

Jans: Moeilijkheden? Dat kan ik mij haast niet voorstellen.

Carla: En toch is het zo. De verhuizers die mijn spullen gebracht hebben konden dat direct niet op hun plaats zetten, omdat de vloerbedekking nog gelegd moest worden. Nu staan de wasmachine en de koelkast nog in de schuur en die moeten worden aangesloten. Daarom heeft de buurvrouw mij hier naar toe gestuurd. Die zei dat u werkloos was en dat misschien wel even zou willen doen.

Jans (sprint op): O, ja zeker wil ik dat doen. Zal ik direct even mee gaan?

Carla: Nee, komt u straks maar; ik moet eerst de koelkast nog even schoonmaken.

Jans: Ook goed en doet u maar rustig aan; want voor zulke klusjes mag je mij ook 's nachts wakker maken.

Carla (lacht): Dat is natuurlijk niet nodig. *(gaat staan)* Nou, dan ga ik maar weer. Alvast bedankt en tot straks. *(zij gaat naar de middendeur; Jans volgt haar. Op dat moment komt Bert net binnen. Hij bekijkt Carla, maar zegt niets)*

Jans (lacht): Ja, kom 't in orde. Tot straks dan.

Carla (wijst op Bert): Ook familie van u?

Jans: O... nee... hoor, gewoon een buurman. Niets geen bijzonders.

Carla (steekt hand op): Nou, dan ga ik. Daaaaaag.

Jans (wuift haar na): Ja, daaaaag. *(ook Bert kijkt haar verbaasd na; dan tot Jans)*

Bert: Daaaaaag?..... Wie was dat?

Jans (lacht): Heeft zich aangemeld voor onze commune; woont hier in onze straat. *(gaat vlug midden af)*

Bert (kijkt hem verbaasd na): Nou.... dat weet ik niet. Daaaaaag? En dat door Jans; daar is vast iets bij. Maar och, laat ook maar. Hij mag ook wel wat plezier hebben. *(gaat zitten. Van rechts komen Loes en Willie op. Zij zijn twee hartelijke vrouwen, die van het leven genieten. Hun kleding is dat van een gewone huisvrouw),*

Loes: Zo Bert, ben je alleen?

Bert: Ja, maar ook nog maar even. Jans gaat er net uit.

Loes: En waar wilde hij naar toe.

Bert: Dat heb ik hem niet gevraagd, maar hij deed wel raar.

Willie: Hoe raar, was hij niet goed?

Bert: O, jawel hoor, maar ik ben even naar "miss Aanrecht" geweest en toen ik terug kwam liet Jans net een spetter van een meid de deur uit.

Loes (fel): Wat! Een spetter van een meid?

Bert: Ja, iets geweldigs. Vroeger waren die er niet. (*trekt met zijn schouders*) Of... ik heb ze niet gezien.

Willie: Och man, praat nou eens fatsoenlijk. Dus jij kende die meid niet?

Bert: Nee, want als dat wel het geval geweest was, was jij bij mij niet aan bod gekomen.

Willie: Och man, wat verbeeld jij je wel niet. Meent ook dat hij een ieder nog kan krijgen.

Loes: Toe Bert, vertel eens iets over dat meisje.

Bert: Dat kan ik niet! Ik kwam binnen en zij ging eruit. (*wijst*) En Jans stond daar en zei: (*wuift*) Daaaaaag.

Loes (*schrikt*): Wat, zei Jans dat?

Bert: Ja hoor, doodgewoon “daaaaaag”. Net alsof ze elkaar al jaren kenden.

Loes (*fel*): Daar wil ik meer van weten! Waar is hij naar toe gegaan.

Bert (*wijst naar de middendeur*): Die kant op. (*Loes gaat vlug midden af*) Waar maakt zij zich toch druk om?

Willie: Weet jij dat niet, begrijp je dan niet dat zij wil weten wie dat meisje is.

Bert: Nee, dat begrijp ik niet. Als ik jullie hoor praten, zijn jullie een paar geëmancipeerde vrouwen en kan iedereen zijn gang gaan. Maar als het er op aankomt, zijn jullie zo jaloers als wat. Laat Jans toch wat vertier hebben. Dat willen jullie toch ook.

Willie: Dat is zo, maar daarom hoef je toch direct niet achter andere vrouwen aan te jagen.

Bert: Maak je toch niet zo druk. Ik ben net nog even naar “miss-aanrecht” geweest en daar zegt niemand wat van.

Willie: “Miss-aanrecht”? Wie is dat?

Bert: Buurvrouw Lamien. De afvoer zat weer verstopt.

Willie: O.... die! Nou, daar mag je zo vaak naar toe gaan als je wilt.

Bert: Kijk, daar heb je het weer; dat mag wel. Maar als er iets vlotter komt is het mis. Nou ja, je bekijkt het ook maar. Ik ga even naar huis want ik ben mijn sigaretten vergeten. (*midden af*)

Willie: Ik weet niet of het wel goed is dat je met elkaar in één huis gaat wonen.

Loes (*komt midden op*): Ik kan hem nergens vinden; waar zou hij toch zitten.

Willie: Ja, zitten doe je meestal op een stoel; of op de w.c. Heb je daar al gekeken?

Loes: Ja hoor, maar daar was hij ook niet. Maar waar ging Bert naar toe?

Willie: Even naar huis om zijn sigaretten te halen.

Loes: ik weet wel zeker dat er iets aan de hand is. Waarom komt die meid hier. Die komt hier niet voor niets.

Willie: Ach, daar weten wij niets van en je moet ook een beetje vertrouwen in ze hebben, anders blijf je nergens.

Loes: Ja, dat zal wel, maar het gaat onze mannen net als een paard dat de hele winter op stal heeft gestaan. Als ze dan in het voorjaar naar buiten komen is er geen houden meer aan. En zo gaat het ook met onze mannen.

Willie: Och meid, jij ziet spoken. Maar ik ga wel eens even kijken. Misschien is hij nu wel bij Bert. *(gaat midden af)*

Loes *(ruimt op):* O.... als Jans wat met die meid heeft, vermorzel ik hem. *(de middendeur gaat open en Willie komt haastig weer binnen)*

Willie: O! Loes! Loes, nou loopt het mis. De Koekoek komt er aan en je man is er niet. Hoe moeten wij daar mee aan.

Loes: O... mensen, die man van de W.W.

Willie: Ja.... maar ze hebben er ook een ander naam voor; een ganzennaam. O ja, GAK, GAK, GAK! Maar hoe moet dat nu?

Loes: Dat weet ik niet, maar als Jans toch naar andere vrouwen gaat, dan laten ze hem maar pakken. Dan hoef ik dat niet meer te doen. *(op de middendeur wordt geklopt. De beide damens vliegen naar een stoel en gaan met ernstige gezichten aan tafel zitten. Loes met bevende stem)* Jjja, bb..binnen. *(Koekoek komt op met een tas onder zijn arm)*

Koekoek: Goedendag dames.

Beiden *(ernstig):* Ook goedendag.

Koekoek: Ik ben Koekoek van het G.A.K. en zou uw man graag even spreken. Zou dat mogelijk zijn?

Loes: Misschien wel, als wij maar wisten waar hij was; maar dat weten wij niet.

Koekoek *(lacht):* Die geintjes maken wij vaker mee, mevrouw. *(wijst op een stoel)* Mag ik even gaan zitten?

Willie *(wijst op een stoel):* Ja, laat u zich daar maar even vallen.

Koekoek: Dus, uw man is niet 't huis?

Loes: U hebt toch zeker niets met uw ogen. Dat kunt u toch zien. Dit is vragen naar de bekende weg.

Koekoek: Mevrouw, u hoeft niet kwaad op mij te worden. Ik doe alleen maar mijn werk.

Willie: Dat is waar, Loes. Die man kan er ook niets aan doen dat hij geen fatsoenlijker baan kon krijgen.

Koekoek *(fel):* Nu is het wel genoeg! Dus, u weet niet waar uw man is!

Loes: Nee, dat hebben wij toch gezegd.

Koekoek: En toch zal ik dat moeten weten.

Willie (*smalende*): Dan zal de Koekoek wel even moeten rondvliegen om hem te zoeken. Wij kunnen hem niet vinden.

Loes (*ernstig*): Het laatste wat wij van hem gehoord hebben, is dat hij gezien is met een hele knappe jonge vrouw. Daarna is hij vertrokken met onbekende bestemming. (*ernstig*) En daarna geen enkel spoor.

Koekoek: Maar heeft u hem al als vermist opgegeven?

Willie: Nee, daar hebben wij nog geen tijd voor gehad. Het is in het begin alsmaar zoeken.

Koekoek (*knikt met het hoofd*): Ja, ja, een droevige zaak. Wat dacht u, zou hij bij die vrouw werken?

Willie (*lacht*): Nee, daar heeft hij nog geen tijd voor gehad. (*kijkt op haar horloge*) Dan is hij wel érg vlot.

Koekoek (*neemt een papier uit zijn tas*): En toch moet ik noteren wanneer hij vertrokken is; met het oog op de uitkering. Wanneer is hij voor het laatst gezien?

Loes: Ja Willie, wanneer was dat?

Willie (*kijkt weer op haar horloge*): Nou, dat kan een kwartier, maar ook wel twintig minuten wezen. Dat weet ik niet zo precies meer.

Koekoek (*kijkt van de één naar de ander*): Wat zegt u!

Willie (*fel*): Het kan een kwartier, maar het kan ook twintig minuten geleden zijn!

Koekoek (*springt op*): Maar u houdt mij voor de gek!

Loes (*gaat ook staan*): Nee hoor, het is de waarheid. En of het nu een kwartier of een uur geleden is; hij is wég en wie weet waar heen.

Koekoek: Dames, jullie houden mij voor de gek, maar dat zal je niet lukken. Eén ding is zeker; hij werkt. En of hij nu in de bouw werkt of ergens anders, dat doet er niet toe.

Willie: Wacht eens even, dat zijn wij niet met je eens. Jans is er met een meisje tussenuit en ik weet wel zeker dat hij daar geen bouwwerkzaamheden verricht. Wat of hij daar wel doet, dat weten wij niet en u ook niet. U moet hem op heterdaad betrappen en anders kunt u niets doen. En daar komt nog bij; de liefde bedrijven is nog geen werken.

Loes: Nee, want als dat zo was moet meneer Koekoek ook 's nachts op inspectie uit.

Koekoek: Maar jullie moeten weten waar hij is.

Beiden (*hard*): Maar..... dat... weten... wij niet! (*Koekoek grijpt zijn tas en loopt kwaad midden af; op dat moment komt daar buurvrouw Lamien op, waar hij tegen oploopt. Hij gaat wel af*)

Lamien: Nou, nou, wat zullen wij nu beleven. Die man liep mij bijna van de benen. Wie is dat toch? (*gaat zitten*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto